

LOYOLA COLLEGE (AUTONOMOUS), CHENNAI – 600 034

M.A. DEGREE EXAMINATION – ENGLISH LITERATURE

THIRD SEMESTER – NOVEMBER 2017

16PEL3ES01 – ADVANCED TRANSLATION

Date: 10-11-2017

Dept. No.

Max. : 100 Marks

Time: 09:00-12:00

SECTION - A

I Answer any FOUR of the following in about 100 words each:

(4x5=20)

- 1) Translation and Transcreation
- 2) Interlingual and intralingual translation
- 3) Formal Correspondence and Dynamic Equivalence
- 4) Literary translation and Technical translation
- 5) Machine translation
- 6) Translation of Prose texts.

II Answer any THREE of the following in about 250 words each:

(3x10=30)

- 7) Responsibilities of a translator
- 8) Translation equivalences
- 9) Culture and translation
- 10) Translation in ELT
- 11) Translation of Poetry

SECTION – B

III Translate the following into Tamil

(10 marks)

Stopping by Woods on a Snowy Evening

Robert Frost

Whose woods these are I think I know.
His house is in the village though;
He will not see me stopping here
To watch his woods fill up with snow.

My little horse must think it queer
To stop without a farmhouse near
Between the woods and frozen lake
The darkest evening of the year.

He gives his harness bells a shake
To ask if there is some mistake.
The only other sound's the sweep
Of easy wind and downy flake.

The woods are lovely, dark and deep,
But I have promises to keep,
And miles to go before I sleep,
And miles to go before I sleep.

நட்பு

ஜிதனு

ஆயரய தொஃலைகளலே
ஆயர்த்தி ஒஃறாவது தொஃலையே
ஆய்ஃய பரிய மனமிஃலையே!

கல கல வென பேவாய
குகு குகு வென ஒடுவாய்
கிடு கிடு வென ஆடுவாய்
சிடு சிடு வென சாடுவாய்

எஃலை இஃலா தொஃலை ந
எதிஃய பரிந்தது இஃலை ந

பசியஃ இருறதஃ
உணவளக்குய் தாயு ந
பசிதருய முஃனே
முமுங்கிவிடுய பேயு ந

நியமதி இஃலாதிருறதஃ
ஆயுதஃ தருவாய்
நியமதியோடு இருறதஃ
அமைதியை கெடுப்பாய்

நஃமையே செயவேஃ எஃபாய்
ஒருபோதுய செய் மட்டாய்
உஃமையே பேசவேஃ எஃபாய்
ஒருபோதுய பேச மட்டாய்

கொஃசய புகழ்றதஃயு எஃன
காரயய வேண்டுய எஃபாய்
கேவலமாக இகழ்றதஃயு பஃலை
காடடி பகைய வருவாய்

எஃ பேசசை ந கேட்டதிஃலை
உஃ பேசசை நாஃ கேட்டதிஃலை
ஆனாலோ பேசகஃ மடருய்
மணஃ கணகிஃ ந்ருய

கேலி கிஃடஃகஃ நாருய உஃரு
கேஃயுஃ பண்டங்கஃ நாமுய் திஃயு
இருக்குய் காச குறைந்த அளவே
கொடுக்குய் திருப்தி நிறைறத அளவே

அஃபு எஃபது வாரததைகளஃ இஃலை
ஆனஃ பஃசமது இதயததில் இஃலை

தோழா
உனை பறறி கவஃயுத
இலகியய தேவை இஃலை
இதயய ஒஃயு போதுமே!

A DOLL'S HOUSE
Henrik Ibsen

[SCENE.--A room furnished comfortably and tastefully, but not extravagantly. At the back, a door to the right leads to the entrance-hall, another to the left leads to Helmer's study. Between the doors stands a piano. In the middle of the left-hand wall is a door, and beyond it a window. Near the window are a round table, arm-chairs and a small sofa. In the right-hand wall, at the farther end, another door; and on the same side, nearer the footlights, a stove, two easy chairs and a rocking-chair; between the stove and the door, a small table. Engravings on the walls; a cabinet with china and other small objects; a small book-case with well-bound books. The floors are carpeted, and a fire burns in the stove.

It is winter. A bell rings in the hall; shortly afterwards the door is heard to open. Enter NORA, humming a tune and in high spirits. She is in outdoor dress and carries a number of parcels; these she lays on the table to the right. She leaves the outer door open after her, and through it is seen a PORTER who is carrying a Christmas Tree and a basket, which he gives to the MAID who has opened the door.]

Nora. Hide the Christmas Tree carefully, Helen. Be sure the children do not see it until this evening, when it is dressed. [To the PORTER, taking out her purse.] How much?

Porter: Sixpence.

Nora. There is a shilling. No, keep the change. [The PORTER thanks her, and goes out. NORA shuts the door. She is laughing to herself, as she takes off her hat and coat. She takes a packet of macaroons from her pocket and eats one or two; then goes cautiously to her husband's door and listens.] Yes, he is in. [Still humming, she goes to the table on the right.]

Helmer [calls out from his room]. Is that my little lark twittering out there?

Nora [busy opening some of the parcels]. Yes, it is!

Helmer. Is it my little squirrel bustling about?

Nora. Yes!

Helmer. When did my squirrel come home?

Nora. Just now. [Puts the bag of macaroons into her pocket and wipes her mouth.] Come in here, Torvald, and see what I have bought.

Helmer. Don't disturb me. [A little later, he opens the door and looks into the room, pen in hand.] Bought, did you say? All these things? Has my little spendthrift been wasting money again?

Nora. Yes but, Torvald, this year we really can let ourselves go a little. This is the first Christmas that we have not needed to economise.

Helmer. Still, you know, we can't spend money recklessly.

V Translate the following into English

(10 marks)

அடவைப் பண்ணாதே!

ஒரு மலை பாரதேசத்தில் குரங்குகள் கூட்டம் ஒன்று வசித்து வந்தது. கையாப் கிடைத்ததை, பாடித்தாப் உண்பதும், பாடிக்காட்டாப் தூக்கி எறிவதும் குரங்குகளின் குணம். ஒரு சமயம் பயங்கர

காற்றுடன் லேசான மழை பெய்தது. நடுங்கும் குளிர மலை பாரதேசத்தை சுற்றி வசித்து வந்த ஜவராசிகளை வாட்டி வதைத்தது.

குரங்குகள் குளிரால் நடுங்கி, "எங்கே சென்று குளிரை போக்கிக் கொள்வது" என்று யோசித்தன. அப்போது குரங்குகள் கூட்டத்தில் இருந்த ஒரு சிறிய குரங்கு, சற்று தூரத்தில் ஒரு மரத்தடியால் சிவப்பு நிற பூக்களை பார்த்து, அவை நெருப்பு குவியல் என்று நினைத்து தன் கூட்டத்தார்க்கும், "" அங்கு சென்றால் குளிரை போக்கிக் கொள்ளலாம்," என்று கூறியது.

சிறிய குரங்கு கூறியதை கேட்ட மஹ குரங்குகளுய மரத்தடிக்கு சென்று அவரு குவாயலாக கிடந்த மின்னூய சிவப்பு பூக்களை சஹரி அமர்ந்து கொண்டு, தங்கள் இரு கைகளையும் தங்கள் தோள்களில் வைத்துக் கொண்டு நடுநடுங்கியபடி இருந்தன. முட்டாள குரங்குகள் மின்னூய சிவப்பு பூக்களை நெருப்பு என்று நினைத்தன. மனதர்கள் சில நேரங்களில், தங்கள் குளிரை போக்கிக்கொள்ள நெருப்பை சஹரி அமர்ந்திருப்பர். நெருப்பு சிவப்பு நிறத்தில் இருப்பதை போல், மின்னூய பூக்களுய சிவப்பு நிறத்தில் இருந்ததால், பூக்களை நெருப்பு என்று நினைத்தன குரங்குகள்.

குரங்குகள் அமர்ந்திருந்த மரத்துக்கு மேலே ஒரு பறவை கூடு கட்டி தன் குடியத்தோடு வசித்து வந்தது. குரங்குகளின் நடவடிக்கைகளை நீண்ட நேரமாக கவனத்துக் கொண்டிருந்த பறவை, குரங்குகளை பார்த்து பரதாபப்பட்டது. அது குரங்குகளில் மூத்த குரங்கை அழைத்து, "குரங்கு அண்ணா! நங்கள் குளிரை நடுங்கிக் கொண்டிருப்பதை என்னால் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. நீங்கள் எந்தப் பொருளை சஹரி அமர்ந்திருக்கிறீர்களோ அது நங்கள் நினைப்பது போல் நெருப்பு அல்ல... அது வெறும் மின்னூய சிவப்பு நிற பூக்கள்," என்று பறவை.

பறவை சொல்வதை தன் காதில் வாங்காத குரங்குகளின் தலைவன், நடுங்கும் உடலோடு பேசாமல், மின்னூய சிவப்பு பூக்கள் முன்னால் உட்கார்ந்து வட்டது. நேரம் ஆக, ஆக குளிர அதிகமாகி குரங்குகளுக்கருகே நடுக்கமும், உடலில் ஆட்டமும் கண்டது.

குரங்குகள் குளிரை நடுங்குவதை கவனத்துக் கொண்டிருந்த பறவை மரத்தில் இருந்தபடியே மன்னிய குரங்குகளை பார்த்து, "சகோதரர்களே! உங்களுக்கு முன்னால் இருப்பது வெறும் மின்னூய சிவப்பு நிற பூக்கள், நெருப்பு அல்ல... பூக்களைய இருந்து உங்கள் குளிரை போக்க துடு கிடைக்காது வெறும் வாசனைத்தான் கிடைக்கும். வானத்தில் கருமேக கூட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. எந்த நேரத்திலும் மழை பெய்ய நிறைய வாய்ப்புள்ளது. நேரத்தை வீணாக்காமல் நங்கள் தப்போது வசித்து வரும் மலைக்கு அருகில் குகை ஏதாவது தேன்பட்டால், அங்கே போய் தங்கிக் கொள்ளுங்கள்," என்று பறவை.

பறவை தொடர்ந்து தங்களுக்கு அறிவுரை கூறுவதை கேட்ட குரங்குகள் கூட்டம் கோபம் கொண்டு பறவையை பார்த்து, "பறவையே! எங்களுக்கு அறிவுரை கூறுவதை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள். உனக்கு இரண்டு கால்கள் மட்டுமே தான் உள்ளது. ஆனால், எங்களுக்கோ இரண்டு கால்களுய, இரண்டு கைகளுய உள்ளன. எங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ள எங்களுக்கு தெரியும்," என்று கூட்டத்தில் இருந்த அத்தனை குரங்குகளுய போட்டி போட்டுக் கொண்டு, மாறி, மாறி பறவையை ஏளன பார்வையால் அவமானப்படுத்தின. குரங்குகளால் எவ்வளவு அவமானப்பட்டாலும் பறவைக்கு குரங்குகள் மேல் இருந்த அலுதாபம் குறையவில்லை.

அது குரங்குகளை பார்த்து, வருத்தப்பட்டிருக்க கொண்டிருந்தது.

"இந்த நிமிடமே நிறுத்திக் கொள்... நாங்கள் குளிரை நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ந தொடர்ந்து உபதேசம் செய்துகொண்டிருக்கிறாய். எங்கள் வேதனை உனக்கு புரியவில்லை," என்று கோபத்தோடு திட்டியது குரங்குகளின் மூத்த குரங்கு.

குரங்குகளின் மூத்த குரங்கு திட்டியதைப் பஹரி சஹரம் கவலைப்படாத பறவை, குரங்குகளை சீக்கிரமாக மரத்தடியை விட்டு விரைவில் ஏதாவது ஒரு பாதுகாப்பான இடத்துக்கு செல்லுமாறு நயமாக கூறியது. குரங்குகளின் தலைவனும் பறவையும் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, வயதில் சிறிய குரங்கு ஒன்று, பறவை வசித்து வந்த மரத்தின் மீது மளமளவென ஏறி பறவையை பிடித்து, அதன் இறகுகளை பிய்த்து எறிந்து, பறவையை தூக்கி வீசியது.

பறவையின் அறிவுரையை சஹரம் பொருட்படுத்தாத குரங்குகள், மின்னூய சிவப்பு பூக்கள் முன்னால் அமர்ந்தபடியே குளிரை நடுங்கிக், சில குரங்குகள் மாண்டன. சில குரங்குகள் நோய் வாய்ப்பட்டன. சில குரங்குகள் பறவை சொல்லை கேட்டு, மலைக்கு அருகில் இருந்த குகையில் தங்கி உயர் பழைத்தன.

இறகுகளை இழந்த பறவையும் தன் அறிவுரையை கேட்டு, சில குரங்குகளாவது உயர் பழைத்ததை எண்ணி மகிழ்ச்சி அடைந்தது. ஆனாலும் முட்டாள்களுக்கு அறிவுரை கூறினால் அது தனக்கே ஆபத்தாக முடியும் என்ற உண்மையை புரிந்து கொண்டது.
